

|                            |                                |
|----------------------------|--------------------------------|
| Súd:                       | Najvyšší súd SR                |
| Spisová značka:            | 4Cdo/132/2022                  |
| Identifikačné číslo spisu: | 6119235609                     |
| Dátum vydania rozhodnutia: | 30.11.2022                     |
| Meno a priezvisko:         | Mgr. Miroslav Šepták           |
| Funkcia:                   | sudca                          |
| ECLI:                      | ECLI:SK:NSSR:2022:6119235609.1 |

## UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu P. U. D., bývajúceho v F., F.. G. XX, zastúpeného JUDr. Marekom Ďuranom, advokátom so sídlom v Nitre, Štefánikova 34, proti žalovanej A.. D. O., bývajúcej v H., Z. XXX/XX, o zaplatenie sumy 10.045,70 eur s príslušenstvom, vedenom na Okresnom súde Nitra pod sp. zn. 19C/82/2019, o dovolaní žalovanej proti rozsudku Krajského súdu v Nitre sp. zn. 25Co/73/2021 z 24. novembra 2021, takto

### rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žalobcovi p r i z n á v a nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

### Odôvodnenie

1. Okresný súd Nitra (ďalej aj „súd prvej inštancie“ resp. „okresný súd“) rozsudkom č.k. 19C/82/2019-285 z 19. mája 2021 zamietol návrh žalovanej na prerušenie konania (výrok I.); žalovanej uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi istinu vo výške 10.045,70 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 8.789,52 eur od 22. januára 2019 do zaplatenia s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1.256,18 eur od 6. februára 2020 do zaplatenia, všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku (výrok II.); žalobcovi voči žalovanej priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, o výške ktorej bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením (výrok III.). V dôvodoch svojho rozhodnutia po skutkovej stránke uviedol, že na základe vykonaného dokazovania mal za preukázané, že žalovaná užívala byt patriaci žalobcovi, číslo bytu 12 na 7. poschodí bytového domu súpisné číslo XXX, ktorý je zapísaný na LV č. XXXX, vedeným Okresným úradom Nitra, katastrálny odbor nachádzajúci sa v obci H., k.ú. Z. (ďalej aj „byt č. 12 na 7. poschodí“) a to v období od 1. júla 2017 do 30. novembra 2018 bez právneho dôvodu. Predtým uzatvorené nájomnej zmluvy zo dňa 20. decembra 2016 a 1. februára 2017 odôvodňovali trvanie nájomného vzťahu k vyššie uvedenému bytu len do 30. júna 2017. Po uvedenom dátume žalovaná užívala byt bez akéhokoľvek právneho titulu a uvoľnila ho až na základe povinnosti uloženej jej vykonateľným exekučným titulom. Na zistený skutkový stav okresný súd aplikoval ustanovenia § 123, § 451 ods. 1, 2, § 456 a § 458 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len „Občiansky zákonník“) konštatujúc dôvodnosť nároku žalobcu na vydanie bezdôvodného obohatenia. Čo sa týka samotnej výšky bezdôvodného obohatenia, túto súd prvej

inštancie určil vo výške obvyklého mesačného nájmu v sume 480,- eur a to priemerom štyroch rôznych ponúk na prenájom porovnateľných bytov. Žalovaná túto výšku nenamietala. Nebolo sporným, že byt užívala 17 mesiacov a preto žalobcovi vznikol nárok na zaplatenie bezdôvodného obohatenia vo výške zodpovedajúcej sume obvyklého nájomného za užívanie bytu počas 17 mesiacov, t.j. 8.160,- eur (480,- eur x 17 = 8.160,- eur). Súd prvej inštancie priznal žalobcovi aj ďalšiu sumu a to titulom náhrad za služby spojené s užívaním bytu v roku 2017 vo výške 629,52 eur a za rok 2018 v sume 1.256,18 eur. V uvedenom smere poukázal na vyúčtovanie správcu bytového domu za roky 2017 a 2018. Žalovaná v spore nepreukázala, že by sa akýmkoľvek spôsobom na úhrade uvedených nákladov podieľala. Ňou predložené potvrdenia banky o zadaní prevodu sumy vo výške 145,23 eur v mesiacoch júl až december roku 2017 a január až máj 2018 a júl až október 2018 nepotvrdzujú, že mala žalobcovi, resp. správcovi bytového domu čiastky vo výške 145,23 eur skutočne uhradiť. Podľa poznámky na každom potvrdení ide len o informáciu o zadaní prevodu na spracovanie, ktorá nie je zárukou samotnej realizácie prevodu. Žalobca vykonanie akýchkoľvek úhrad nákladov v spojení s užívaním bytu žalovanou poprel. Žalovaná iný dôkaz k preukázaniu vykonania úhrad nepredložila. Vykonanie úhrad žalovanou nevyplynulo ani z jednotlivých potvrdení predložených správcom bytového domu. Čo sa týka ďalšej obrany žalovanej, ktorá spochybňovala nadobudnutie vlastníckeho práva žalobcu k bytu č. 12, na základe dobrovoľnej dražby s tvrdením, že neplatnosť dobrovoľnej dražby napadla žalobou, okresný súd uviedol, že žalovanou spomínané konanie je vedené na Okresnom súde Nitra pod sp. zn. 16C/18/2017 a doposiaľ nebolo právoplatne skončené. Z doposiaľ vykonaného dokazovania bolo preukázané, že žalobcovi svedčí vlastnícke právo k bytu č. 12 na Z. V. Č.. XX N. H., ktoré nadobudol na základe dobrovoľnej dražby, ktorej priebeh bol osvedčený Notárskou zápisnicou z 18. novembra 2016 vyhotovenou notárkou JUDr. PhDr. Zuzanou Korvinovou, Notársky úrad so sídlom v Trenčíne. V konaní pod sp. zn. 16C/18/2017 súd prvej inštancie rozsudkom z 19. apríla 2021 žalobu o určení neplatnosti dobrovoľnej dražby zamietol, a to pre nedostatok aktívnej legitímácie žalobkyne i pasívnej legitímácie na strane žalovaných. Námietky žalovanej ohľadom nesprávneho označenia bytu, ktorý užívala nepovažoval súd prvej inštancie za dôvodné, pretože z tvrdení žalobcu, ktoré neboli v konaní popreté vyplynulo, že došlo k zmenám v označení bytov a byt označený v minulosti do roku 1998 ako byt číslo 11 je v súčasnosti bytom číslom 12 na 7. poschodí, teda na 7. nadzemnom podlaží a 6. poschodí bytového domu. Z nájomných zmlúv uzatvorených medzi stranami sporu bolo preukázané, že žalovaná bude za podmienok uvedených v predmetných nájomných zmluvách užívať byt č. 12 o rozlohe 64,92 m<sup>2</sup>. V priebehu súdneho konania tieto zmluvy nenamietla, nesporovala ani označenie bytu v uvedených zmluvách. Súčasne s uložením povinnosti na zaplatenie istiny okresný súd uložil žalovanej aj povinnosť zaplatiť príslušenstvo, a to úroky z omeškania z jednotlivých dlžných súm odo dňa počítaného podľa výziev žalobcu zo dňa 8. januára 2019, resp. 4. februára 2020. O nároku na náhradu trov konania rozhodol podľa úspechu v spore podľa § 255 ods. 1 zák. č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“). Konštatoval, že žalobca bol v konaní úspešný v celom rozsahu a preto mu priznal voči žalovanej náhradu trov konania.

2. Krajský súd v Nitre (ďalej len „odvolací súd“) rozsudkom sp. zn. 25Co/73/2021 z 24. novembra 2021 na odvolanie žalovanej rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej vyhovujúcej časti vo výroku II. a v časti náhrady trov konania vo výroku III. potvrdil. Žalovanej uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu (§ 262 ods. 1 CSP v spojení s § 396 ods. 1 CSP, § 255 ods. 1 CSP). Uviedol, že súd prvej inštancie vo veci vykonal dostatočné dokazovanie a vyvodil z neho správny právny záver, aplikoval správne ustanovenia zákona a tieto na daný skutkový stav správne vyložil. Z uvedeného dôvodu nepovažoval za potrebné opakovať zistený skutkový stav ani právne posúdenie veci okresným súdom, pretože sa s ním v celom rozsahu stotožnil (§ 387 ods. 2 CSP).

2.1. K jednotlivým odvolacím dôvodom žalovanej namietajúcej porušenie práva na spravodlivý proces uviedol, že žalovaná bližšie túto svoju námietku nešpecifikovala, pričom odvolací súd preskúmaním napadnutého rozhodnutia a obsahu spisového materiálu nezistil výskyt žiadnej vady, pre ktorú by bolo potrebné rozhodnutie súdu prvej inštancie zrušiť. Pokiaľ žalovaná namietala, že byt č. 12 na 7. poschodí nikdy neexistoval a neexistuje, odvolací súd uviedol, že byt fyzicky existuje, došlo k prečíslovaniu bytov. Žalovanej bol pridelený byt č. 11; v tomto byte nepretržite bývala od jeho pridelenia do roku 2012 kedy ho musela odovzdať. K námietke žalovanej ohľadne dobrých kamarátskych vzťahov vo vzťahu k

rozhodnutiu okresného súdu odvolací súd uviedol, že pokiaľ mala žalovaná pochybnosti o nezaújatosti sudcov, mala možnosť svoje výhrady uplatniť v priebehu konania vyslovením námietky zaujatosti. Čo sa týka skutočností, ktorými sa snažila preukázať neplatnosť výpovede z nájmu bytu v roku 2009 (z dôvodu neplnenia riadne si svojich povinností nájomcu platiť nájomné a úhrady spojené s užívaním bytu - poznámka dovolacieho súdu) odvolací súd uviedol, že sa jedná o nové skutočnosti, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie a pokiaľ mala žalovaná za to, že došlo k neplatnej výpovedi, mala možnosť súdnou cestou uplatniť svoj nárok, čo však v konaní nepreukázala. V podrobnostiach odvolací súd tiež poukázal na závery vyplývajúce z rozhodnutia Krajského súdu v Nitre sp. zn. 9Co/385/2017 z 15. decembra 2017, ktorým odvolací súd zamietol návrh žalovanej na vydanie neodkladného opatrenia (bližšie viď bod 15. rozhodnutia odvolacieho súdu). Napokon k námietke, že za služby žalovaná platila na základe zmluvy mestu Nitra odvolací súd uviedol, že predmetnú skutočnosť nepreukázala a ak plnila, plnila subjektu, s ktorým nebola v žiadnom právnom vzťahu, pretože jej nájomný pomer skončil výpoveďou z nájmu bytu v roku 2009.

3. Proti uvedenému rozsudku odvolacieho súdu žalovaná (ďalej aj „dovolateľka“) podala dovolanie, z obsahu ktorého vyplýva, že jeho prípustnosť vyvodzovala predovšetkým z ustanovenia § 420 písm. f/ CSP, v zmysle ktorého dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. V podrobnostiach v podstate zopakovala svoju argumentáciu z prvoinštančného, resp. odvolacieho konania, a síce, že v danom spore súdy nižších inštancií nesprávne posúdili byt, o ktorý sa jedná, pretože podľa jej tvrdení užívala byt č. 11, nachádzajúci sa na 6. poschodí Z. XX, H. a to od roku 1998 do 1. novembra 2018 v zmysle Nájomnej zmluvy a tiež uzatvorenej Zmluvy o budúcej zmluve. Uvedený byt jej bol pridelený bytovou komisiou Okresného úradu v Nitre a následne schválený bytovou komisiou Krajského úradu Nitra. Žalovaná neužívala byt, ktorý bol predmetom dobrovoľnej dražby a ktorého vlastníctvo je zapísané na liste vlastníctva v prospech žalobcu. Za služby poskytované v súvislosti s užívaním bytu č. 11 na Z. XX, H. i bez Nájomnej zmluvy platila žalovaná v súlade so Zmluvou o budúcej zmluve mestu Nitra. V uvedenom smere poukázal na príkazy na úhradu platby internetbankingom, ktoré podľa jej názoru sú hodnoverným dôkazom o platbe. Žalovaná byt č. 11 pod neustálym psychickým nátlakom žalobcu a exekútora, ktorý vydal iba Upovedomenie o začatí exekúcie opustila a odovzdala. To, že sa nejedná o byt č. 12 na 7. poschodí na Z. XX exekútor nerešpektoval. Za ďalšie zopakovala, že dobrovoľná dražba bytu č. 12 na 7. poschodí bytového domu so súpisným číslom XXX pod č. 28 v H. je neplatná, pričom konanie sa vedie na Okresnom súde v Nitre pod sp. zn. 16C/18/2017. Žalovaná neplatnosť dobrovoľnej dražby napadla ešte v roku 2017 a v súčasnej dobe v roku 2022 prebieha odvolacie konanie na krajskom súde. Zápis v katastri nehnuteľností na LV č. XXXX k.ú. Z., obec H., má iba deklaratórny charakter, preto bol súd prvej inštancie ako aj odvolací súd povinný v konaní zaoberať sa platnosťou dobrovoľnej dražby. Doteraz z predložených písomných dokladov nachádzajúcich sa v spise vyplýva, že byt č. 11, nachádzajúci sa na 6. poschodí, Z. XX, H. nebol nikdy predmetom prevodu do osobného vlastníctva. Celé konanie vlastníka bytu, a to mesta Nitra, ktoré ako jediné bolo oprávnené konať je znátočné, neurčité, nezrozumiteľné a v rozpore s platnými predpismi, zo strany správcu bytov zmanipulované a protiprávne. Súd prvej inštancie ako aj odvolací súd sa so svojimi domnienkami a právnym názorom opierajú o rozhodnutie vo veci neplatnosti dobrovoľnej dražby, ktoré doposiaľ nie je právoplatné. V konaní pred odvolacím súdom nebol taktiež predpoklad spravodlivého rozhodnutia z dôvodu blízkych rodinných vzťahov sudcov. V závere dovolania žalovaná požiadala vzhľadom na ňou tvrdené dôvody o odklad vykonateľnosti rozhodnutí súdov nižších inštancií. Dôvod hodný osobitného zreteľa videla v neprávoplatne skončenom konaní vedenom pod sp. zn. 16C/18/2017 (podľa zistení dovolacieho súdu predmetné konanie už v čase jeho rozhodovania bolo právoplatne skončené Krajským súdom v Nitre potvrdzujúcim rozhodnutím sp. zn. 7Co 69/2021 z 16. júna 2022 - pozn. dovolacieho súdu). Zo zhora uvádzaných dôvodov dovolací súd žiadala, aby napadnutý rozsudok odvolacieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

4. Žalobca v podanom vyjadrení k dovolaniu žalovanej dovolací súd žiadal, aby jej dovolanie zamietol majúci za to, že je zjavne nedôvodné a založené na rovnakej argumentácii, akú už žalovaná uplatnila v prvoinštančnom a odvolacom konaní. Pokiaľ sa rozhodla podať žalobu na splnenie povinností - o

uzavretie zmluvy na prevod bytu, ktoré konanie je vedené pod sp. zn. 15C/66/2018 a z dôvodu podania tejto žaloby požiadať o prerušenie konania, okresný súd sa s touto jej námietkou riadne vysporiadal v bode 54. svojho rozsudku keď konštatoval, že žaloba v tomto konaní sa týka iného bytu a preto nemá spojitosť s prejednávanou vecou. V závere svojho podania žalobca uviedol, že žalovaná sa po celý čas snaží zdržovať konanie, trvá na opakovane vyvrátenej argumentácii ohľadom označenia bytu a po logickej stránke popiera vlastné právne úkony, t.j. to, že uzavrela Nájomné zmluvy ohľadom bytu žalobcu vrátane vykonateľného exekučného titulu, no na druhej strane popiera vlastníctvo žalobcu k bytu alebo že by tento byt obývala.

5. Najvyšší súd ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 písm. a/ CSP), v ktorej neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP) dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť.

6. Právo na prístup k dovolaciemu súdu nie je absolútne. Dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok a tejto jeho mimoriadnej povahe zodpovedá aj právna úprava jeho prípustnosti, prísne regulovanej Civilným sporovým poriadkom. Z ustanovenia § 419 CSP vyplýva, že proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je dovolanie prípustné, len ak to zákon pripúšťa, pričom prípady, v ktorých je dovolanie proti rozhodnutiu odvolacieho súdu prípustné, sú vymenované v ustanoveniach § 420 a § 421 CSP. To znamená, že ak zákon výslovne neuvádza, že dovolanie je proti tomu-ktorému rozhodnutiu odvolacieho súdu prípustné, nemožno také rozhodnutie (úspešne) napadnúť dovolaním.

7. Podľa § 420 CSP je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c/ strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

8. Dovolanie prípustné podľa § 420 CSP možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP). Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

9. Z obsahu podaného dovolania žalovanej vyplýva, že ho podáva v zmysle § 420 písm. f/ CSP. Vo vzťahu k § 420 písm. f/ CSP (tak, ako v prípade ďalších vád znátočnosti uvedených v § 420 CSP) platí, že z hľadiska prípustnosti dovolania v zmysle tohto ustanovenia nie je významný subjektívny názor dovolateľa tvrdiaceho, že sa súd dopustil namietanej vady znátočnosti; rozhodujúce je výlučne zistenie (záver) dovolacieho súdu, že k tejto procesnej vade skutočne došlo (pozri rozhodnutia najvyššieho súdu sp. zn. 2Cdo/8/2017, 3Cdo/214/2017, 8Cdo/73/2017). Z obsahu dovolania možno vyvodíť, že ho žalovaná podáva tiež podľa § 420 písm. e/ CSP v zmysle ktorého „dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd“, avšak v tejto časti dovolanie nijako bližšie neodôvodnila, neuviedla, v čom má spočívať táto vada okrem jednej vety a síce, že „...v konaní pred odvolacím súdom nebol predpoklad spravodlivého rozhodnutia z dôvodu blízkych rodinných vzťahov sudcov...“. Z takto formulovanej vety, bez jej bližšieho odôvodnenia dovolací súd nemohol posúdiť dôvodnosť podaného dovolania podľa citovaného zákonného ustanovenia. Z uvedeného dôvodu dovolanie žalovanej v tejto časti nebolo prípustné (§ 431 ods. 2 v spojení s § 428 a § 447 písm. d/ resp. f/ CSP).

10. Hlavnými znakmi, ktoré charakterizujú procesnú vadu uvedenú v § 420 písm. f/ CSP, sú a/ zásah súdu do práva na spravodlivý proces a b/ nesprávny procesný postup súdu znemožňujúci procesnej strane, aby svojou procesnou aktivitou uskutočňovala jej patriace procesné oprávnenia.

11. Podstatou práva na spravodlivý súdny proces je možnosť fyzických a právnických osôb domáhať sa svojich práv na nestrannom súde a v konaní pred ním využívať všetky právne inštitúty a záruky poskytované právnym poriadkom; integrálnou súčasťou tohto práva je právo na relevantné, zákonu zodpovedajúce súdne konanie. Z práva na spravodlivý súdny proces ale pre procesnú stranu nevyplýva jej právo na to, aby sa všeobecný súd stotožnil s jej právnymi názormi a predstavami, preberal a riadil sa ňou predkladaným výkladom všeobecne záväzných právnych predpisov a rozhodol v súlade s jej vôľou a požiadavkami. Jeho súčasťou nie je ani právo procesnej strany dožadovať sa ňou navrhnutého spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov (porovnaj rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. IV. ÚS 252/04, I. ÚS 50/04, I. ÚS 97/97, II. ÚS 3/97 a II. ÚS 251/03).

12. Pojem „procesný postup“ bol vysvetlený už vo viacerých rozhodnutiach najvyššieho súdu tak, že sa ním rozumie len faktická, vydaniu konečného rozhodnutia predchádzajúca činnosť alebo nečinnosť súdu, teda sama procedúra prejednávania veci (to, ako súd viedol spor) znemožňujúca strane sporu realizáciu jej procesných oprávnení a mariaca možnosti jej aktívnej účasti na konaní (porovnaj R 129/1999 a rozhodnutia sp. zn. 1Cdo/6/2014, 3Cdo/38/2015, 5Cdo/201/2011, 6Cdo/90/2012). Tento pojem nemožno vykladať extenzívne jeho vzťahovaním aj na faktickú meritórnu rozhodovaciu činnosť súdu. „Postupom súdu“ možno teda rozumieť iba samotný priebeh konania, nie však konečné rozhodnutie súdu posudzujúce opodstatnenosť žalobou uplatneného nároku. Pokiaľ „postupom súdu“ nie je rozhodnutie súdu - finálny (meritórny) produkt prejednávania veci v civilnom sporovom konaní, potom už „postupom súdu“ vôbec nemôže byť ani časť rozhodnutia - jeho odôvodnenie (obsah, spôsob, kvalita, výstižnosť, presvedčivosť a úplnosť odôvodnenia), úlohou ktorej je vysvetliť dôvody, so zreteľom na ktoré súd rozhodol. Pod porušením práva na spravodlivý proces v zmysle uvedeného treba rozumieť nesprávny procesný postup súdu spočívajúci predovšetkým v zjavnom porušení kogentných procesných ustanovení, ktoré sa vymyká nielen zo zákonného, ale aj z ústavnoprávneho rámca, a ktoré (porušenie) tak zároveň znamená aj porušenie ústavou zaručených procesných práv spojených so súdnou ochranou práva.

13. V preskúmvanej veci dovolateľka vidí vadu podľa § 420 písm. f/ CSP v odôvodnení napadnutého rozhodnutia odvolacieho súdu (aj súdu prvej inštancie), ktoré označila za nedostatočné, teda v rozpore s požiadavkami kladenými na zákonné rozhodnutie podľa § 220 ods. 3 CSP, pretože súdy oboch inštancií sa dostatočne nevenovali jej námietkam o nesprávne zistenom byte, o ktorý v danej veci ide a tiež nevenovali pozornosť tomu, že za služby poskytované v súvislosti s užívaním bytu č. 11 na Z. XX, H. žalovaná i bez Nájomnej zmluvy riadne platila.

14. V súvislosti s dovolacou námietkou žalovanej týkajúcou sa nedostatočného odôvodnenia (nepreskúmateľnosť) rozhodnutia odvolacieho súdu dovolací súd odkazuje na stanovisko najvyššieho súdu publikované v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod R 2/2016, ktoré je aktuálne a pre súdnu prax použiteľné aj po 1. júli 2016, ktorého právna veta znie: „Nepreskúmateľnosť rozhodnutia zakladá inú vadu konania v zmysle § 241 ods. 2 písm. b/ Občianskeho súdneho poriadku. Výnimočne, keď písomné vyhotovenie rozhodnutia neobsahuje zásadné vysvetlenie dôvodov podstatných pre rozhodnutie súdu, môže ísť o skutočnosť, ktorá zakladá prípustnosť dovolania podľa § 237 ods. 1 písm. f/ Občianskeho súdneho poriadku.“ Zmeny v právnej úprave dovolania a odvolacieho konania, ktoré nadobudli účinnosť od 1. júla 2016, sa podstaty a zmyslu tohto stanoviska nedotkli, preto ho treba považovať aj naďalej za aktuálne. Dovolací súd pripomína, že právo na určitú kvalitu súdneho konania, ktorej súčasťou je aj právo účastníka na dostatočné odôvodnenie súdneho rozhodnutia, je jedným z aspektov práva na spravodlivý proces. Účelom odôvodnenia rozhodnutia je vysvetliť postup súdu a dôvody jeho rozhodnutia. Odôvodnenie rozhodnutia odvolacieho súdu navyše musí byť aj dostatočným podkladom pre uskutočnenie prieskumu v dovolacom konaní. Ak rozhodnutie odvolacieho súdu neobsahuje náležitosti uvedené v § 393 CSP, je nepreskúmateľné.

15. Po preskúmaní veci dovolací súd dospel k záveru, že v danom prípade odôvodnenie rozsudku odvolacieho súdu nedáva žiadny podklad pre uplatnenie druhej vety zjednocujúceho stanoviska R 2/2016, ktorá predstavuje krajinú výnimku z prvej vety a týka sa len celkom ojedinelých (extrémnych) prípadov. O taký prípad ide napríklad vtedy, keď dovolaním napadnuté rozhodnutie neobsahuje vôbec

žiadne odôvodnenie, alebo keď sa vyskytli „vady najzákladnejšej dôležitosti pre súdny systém“ (pozri Sutyazhnik proti Rusku, rozsudok z roku 2009), prípadne keď odôvodnenie dovolaním napadnutého rozhodnutia má také nedostatky, že svojou povahou, intenzitou, významom a právnymi dôsledkami predstavuje excés, ktorý možno charakterizovať ako „justičný omyl“ v zmysle judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva (pozri napr. Ryabikh proti Rusku, rozsudok z roku 2003).

16. Dovolací súd nezistil, že by v danej veci išlo o takýto extrémny prípad vybočenia z medzí ustanovenia § 393 ods. 2 CSP, ktorým by došlo k porušeniu práva žalovanej na spravodlivý proces. V posudzovanej veci odvolací súd potvrdil rozhodnutie súdu prvej inštancie ako vecne správne. Z odôvodnení rozhodnutí týchto súdov (odvolacieho a prvoinštančného), chápaných v ich organickej /kompletizujúcej/ jednote (viď rozhodnutia ústavného súdu sp. zn. II. ÚS 78/05, III. ÚS 264/08, IV. ÚS 372/08), je dostatočne zrejmé, z ktorých skutočností a dôkazov súdy vychádzali, akými úvahami sa riadil prvoinštančný súd, ako ich posudzoval odvolací súd a aké závery zaujal k jeho právnemu posúdeniu. Odvolací súd odôvodnil potvrdzujúci výrok svojho rozhodnutia spôsobom zodpovedajúcim zákonu. V dôvodoch svojho rozhodnutia uvádza, ako vo veci rozhodol súd prvej inštancie, obsah odvolania, zhrnutie podstatných skutkových tvrdení a právnych argumentov účastníkov konania, jasne a zrozumiteľne vysvetľuje, prečo rozhodnutie súdu prvej inštancie považuje za vecne správne, k čomu na zdôraznenie jeho správnosti dopĺňa aj ďalšie dôvody, najmä v reakcii a za účelom vysporiadania sa s podstatnými odvolacími námietkami. Z odôvodnenia rozhodnutia odvolacieho súdu, ako aj rozhodnutia súdu prvej inštancie nevyplýva nepresvedčivosť, ani taká aplikácia príslušných ustanovení všeobecne záväzných právnych predpisov, ktorá by bola popretím ich účelu, podstaty a zmyslu. Obsah spisu nedáva podklad pre záver, že odvolací súd svoje rozhodnutie dostatočne a náležite neodôvodnil, a že pri rozhodovaní nezohľadnil odvolaciu argumentáciu dovolateľky (bližšie viď bod 17. tohto rozhodnutia), ktorá v priebehu celého konania ako aj v odvolaní nenamietala výšku žalobcom uplatňovaného bezdôvodného obohatenia a jeho príslušenstvo. Za procesnú vadu konania podľa § 420 písm. f/ CSP nemožno považovať to, že odvolací súd neodôvodnil svoje rozhodnutie podľa predstáv dovolateľky, ale len to, že ho neodôvodnil objektívne uspokojivým spôsobom, čo nie je tento prípad. Dovolací súd v tejto súvislosti tiež dodáva, že nie je povinnosťou odvolacieho súdu vždy dopodrobna reagovať úplne na všetky námietky odvolania. Súd v opravnom konaní nemusí dať odpoveď na všetky námietky uvedené v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú (podľa názoru súdu) podstatný význam pre rozhodnutie o odvolaní a zostali sporné alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov rozhodnutia súdu prvej inštancie, ktoré je predmetom preskúmania v odvolacom konaní (II. ÚS 78/05). Ako vyplýva aj z judikatúry ústavného súdu, iba skutočnosť, že dovolateľ sa s právnym názorom všeobecného súdu nestotožňuje, nemôže viesť k záveru o zjavnej neodôvodnenosti alebo arbitrárnosti rozhodnutia odvolacieho súdu (napr. I. ÚS 188/06).

17. Osobitne v súvislosti s argumentáciou dovolateľky týkajúcou sa nedostatočného odôvodnenia rozhodnutia odvolacieho súdu (aj súdu prvej inštancie) vo vzťahu k jej námietkam, najvyšší súd uvádza, že so žalovanou tvrdenými skutočnosťami (o nesprávne zistenom byte, o riadnom platení za služby poskytované v súvislosti s užívaním bytu č. 11 na Z.H. XX, H., o neplatnosti dobrovoľnej dražby - bližšie viď bod 3. resp 13. tohto rozhodnutia) sa riadne a presvedčivo vysporiadal odvolací súd v bodoch 11. až 17. svojho rozhodnutia, ktoré ako je uvedené vyššie, tvorí s rozhodnutím súdu prvej inštancie jednotu. Odvolací súd pritom okrem iného uviedol, že : „...že byt č. 12 na 7. poschodí... fyzicky existuje, došlo k prečíslovaniu bytov. Žalovanej bol pridelený byt č. 11; v tomto byte nepretržite bývala od jeho pridelenia do roku 2012 kedy ho musela odovzdať....“ Pokiaľ ide o námietku neplatnosti výpovede z nájmu bytu „...žalovaná uvádzala nové skutočnosti, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie. Ak mala za to, že došlo k neplatnej výpovedi, mala možnosť súdnou cestou uplatniť svoj nárok, čo v konaní nepreukázala...“. K námietke, že za služby žalovaná platila na základe zmluvy Mestu Nitra „...uvedenú skutočnosť nepreukázala a ak plnila, plnila subjektu, s ktorým nebola v žiadnom právnom vzťahu, pretože jej nájomný pomer skončil výpoveďou z nájmu bytu v roku 2009...“. Odvolací súd na doplnenie dôvodov rozhodnutia súdu prvej inštancie poukázal na závery vyplývajúce z rozhodnutia Krajského súdu v Nitre sp. zn. 9Co/385/2017 z 15. decembra 2017, ktorým zamietol návrh žalovanej na vydanie neodkladného opatrenia a s ktorými sa v plnom rozsahu stotožnil a nemal dôvod sa od nich odkloniť; z nich citoval, že „...žalobkyňa dôvodnosť jej nároku vo vzťahu k spornej

nehnuteľnosti, a tak i existenciu právneho vzťahu k nehnuteľnosti, ako i stranám sporu odvodzovala zo Zmluvy o uzatvorení budúcej zmluvy zo dňa 28. januára 1999, na základe ktorej malo dôjsť zo strany vlastníka Mesto Nitra k odpredaju predmetného bytu do jej vlastníctva. Zo skutkových okolností veci je však zrejmé, že právo žalobkyne ako nájomcu predmetného bytu zaniklo v dôsledku výpovede prenajímateľa z nájmu bytu, ešte zo dňa 28. januára 2009, v zmysle ustanovenia § 711 ods. 1 písm. d/ Občianskeho zákonníka z dôvodu, že si neplnila riadne svoje povinnosti nájomcu bytu a neplatila nájomné a úhrady za plnenia poskytované s užívaním bytu za obdobie dlhšie ako tri mesiace, pričom ku dňu 31. januára 2009 dlhovala prenajímateľovi sumu 740,79 eura. Rovnako je zrejmé, že rozkazom na plnenie, vydaným Okresným súdom Nitra dňa 28.10.2010 č. k. 18C/200/2010-18, právoplatným dňa 20. decembra. 2010 bola žalobkyni uložená povinnosť vypratať predmetný byt a toto rozhodnutie je exekučným titulom na vykonanie exekúcie prebiehajúcej na súde. Potom tieto skutočnosti, ako i ďalšie, svedčiacie o tom, že Mestské zastupiteľstvo v Nitre odpredaj bytu žalobkyni neschválilo, keď z odpredaja vyňalo byty, ktorých nájomcovia pre neplnenie si povinností spojených s nájmom majú výpoveď z nájmu, resp. exekúciu, potom osvedčujú len tú skutočnosť, že žalobkyňa nepreukázala existenciu základného právneho vzťahu, v danom prípade viažuceho sa k nehnuteľnosti - bytu s príslušenstvom, z ktorého by bolo možné osvedčiť záver o existencii právneho vzťahu medzi stranami sporu ako základného predpokladu na nariadenie neodkladného opatrenia. Napriek tomu, že žalobkyňa sa odvoláva počas celého konania na Zmluvu o budúcej zmluve zo dňa 28. januára 1999, z obsahu spisu je zrejmé, že žalobkyňa po dobu niekoľkých rokov nemá k danej nehnuteľnosti žiadny právny vzťah a bez existencie takéhoto vzťahu ho dlhodobo obýva. Potom odkaz žalobkyne na zmluvu o budúcej zmluve nemá právnu relevanciu a v kontexte s úkonmi následnými vo vzťahu k spornému bytu stratil akékoľvek svoje opodstatnenie“. Napokon odvolací súd k argumentácii žalovanej uviedol, že „...žaloba o určenie neplatnosti dražby (na ktorú vo svojich odvolacích/dovolacích námietkach poukazovala - pozn. dovolacieho súdu) bola zamietnutá rozsudkom Okresného súdu Nitra zo dňa 19. apríla 2021 pod č.k. 16C/18/2017-487 a vec sa nachádza na odvolacom konaní na rozhodnutie o odvolaní žalovanej. Dôvodom zamietnutia žaloby bol nedostatok vecnej legitímácie žalobkyne a žalovaných...“. Odvolací súd preto nepovažoval za potrebné čakať na právoplatnosť rozhodnutia, pretože z vykonaného dokazovania jednoznačne vyplynulo, že žalovaná nebola nájomníčkou bytu a zmluva o budúcej zmluve zanikla rozhodnutím Mesta Nitra o nepredaji bytov neplatícom.

So zreteľom na uvedené dovolací súd konštatuje, že odvolací súd poskytol žalovanej dostatočne zrozumiteľné a výstižné odôvodnenie v reakcii na všetky jej odvolacie námietky.

18. Prípustnosť dovolania v zmysle § 420 písm. f/ CSP nezakladá ani to, že napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu (aj súdu prvej inštancie) spočívalo (prípadne) na nesprávnych právnych záveroch (porovnaj najmä judikáty R 54/2012 a R 24/2017, ale aj viaceré rozhodnutia najvyššieho súdu, napríklad sp. zn. 1Cdo/62/2010, 2Cdo/97/2010, 3Cdo/53/2011, 3Cdo/105/2018, 4Cdo/68/2011, 5Cdo/44/2011, 6Cdo/41/2011, 7Cdo/26/2010 a 8ECdo/170/2014).

19. Najvyšší súd vyššie uvedené dopĺňa poukázaním na konštatovanie ústavného súdu v rozhodnutí sp. zn. IV. ÚS 196/2014 (ktoré sa síce týkalo právneho stavu do 30. júna 2016, je však naďalej aktuálne), v zmysle ktorého prípadný nedostatok riadneho odôvodnenia dovolaním napadnutého rozhodnutia, nedostatočne zistený skutkový stav alebo nesprávne právne posúdenie veci nezakladá vadu zmätočnosti.

20. Dovolateľka v danom prípade preto neopodstatnene namietala, že súd jej nesprávnym procesným postupom znemožnil, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces podľa § 420 písm. f/ CSP, preto dovolací súd jej dovolanie ako neprípustné odmietol podľa § 447 písm. c/ CSP.

21. Podľa § 444 ods. 1 CSP dovolací súd môže na návrh odložiť vykonateľnosť napadnutého rozhodnutia, ak sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa. Dovolací súd nezistil splnenie podmienok pre odklad vykonateľnosti dovolaním napadnutého rozhodnutia v zmysle § 444 ods. 1 CSP, a preto v súlade s ustálenou súdnou praxou o tom nevydal samostatné rozhodnutie (napr. 4Cdo/144/2019, 4Cdo/108/2019, 9Cdo/72/2020, 9Cdo/184/2020).

22. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania najvyšší súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá CSP).

23. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

**Poučenie:**

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.